

ZAPISNIK S SEJE V ČETREK, 25. NOVEMBRA 2004

(2005/C 80/04)

(Seja se je pričela ob 9.10)

PRESEDUJOČI: g. SARDJOE

Sopredsednik

1. Namestniki

Sopredsednik je naznanil naslednje namestnike: Pomes (namesto Lopez-Isturiz Whita), Hybaskova (namesto Roithova), Badía i Cutchet (namesto Pleguezuelosa Aguilarja), Bushill-Matthews (namesto Sturdyja) in van den Berg (namesto Dobbyija).

2. Nadaljevanje razprave o poročilu g. Sange (Solomonovi otoki) in g. Bowisa – „Pomoč v hrani in varna hrana v državah AKP“ – Odbor za socialne zadeve in okolje (AKP-EU 3692/04)

- Izjava direktorja Tehničnega centra AKP-EU za sodelovanje na področju kmetijstva in podeželja Carla B. Greenidga

Razprava o poročilu g. Sange in g. Bowisa se je nadaljevala.

Govorili so: Straker (St. Vincent in Grenadine), Dem (Gambija), Rawiri (Gabon), Malin (Komisija), Greenidge, Metsing v imenu soporočevalca Sange (Solomonovi otoki) in soporočevalec Bowis.

3. Poročilo o dejavnostih ekonomskih in socialnih partnerjev

G. Mantovani je poročal o področnem seminarju o ekonomskih in socialnih partnerjih, ki je bil na Fidžiju od 18. do 20. oktobra 2004.

4. Sprejetje zapisnika s seje v sredo, 24. novembra 2004 zjutraj in v sredo, 24. novembra 2004 popoldne

Zapisnik je bil sprejet.

5. Povzetki poročevalcev z delavnic

- g. Metsing (Lesoto) o zdravju,
- g. van den Berg o arhitekturi in urbanizmu ter načrtovanju izgradnje socialnih stanovanj,
- g. Gahler o Rotterdamskem pristanišču.

PRESEDUJOČI: g. GAHLER

Podpredsednik

Govorili so: Metsing (Lesoto), van den Berg in Gahler.

PRESEDUJOČA: ga. KINNOCK

Sopredsednica

6. Izjava izvršne direktorice UNICEFA Carol Bellamy ob 15. obletnici sprejema Konvencije o otrokovih pravicah

Sopredsednica je pozdravila izvršno direktorico UNICEFA.

Ga. Bellamy je podala izjavo v imenu UNICEFA.

Govorili so: Conteh (Sierra Leone), Deva, Kamuntu (Uganda), van den Berg, Abdoul Mahmud (Sudan), Humphrey (Barbados), Bowis in Gomes.

Ga. Bellamy je odgovorila na vprašanja.

7. Glasovanje o predlogu za spremembo Poslovnika

Predlog za spremembo Poslovnika je bil soglasno sprejet.

8. Glasovanje o predlogih resolucij o poročilih Odborov I in II

— APP/3689 o političnem dialogu AKP-EU (člen 8 Cotonoujskega sporazuma): soglasno sprejet

— APP/3692 o pomoči v hrani in varni hrani v državah AKP: soglasno sprejet s 7 spremembami

— APP/3732/COMP o razmerah v Darfurju: soglasno sprejet

— APP/3733/COMP o škodi, ki so jo povzročila neurja na področju Karibov: soglasno sprejet

9. Razno

G. Gebre-Christos (Etiopija) in g. Weldegiorgis (Eritreja) sta dala izjavi o odnosih med Etiopijo in Eritrejo.

Sopredsednica je dejala, da predlog o obrnjenem vrstnem redu sej ostaja in da je bilo predlagano, da se vsakoletno pomladansko srečanje odvija v EU. Predlog bo podrobno preučen kasneje.

G. Imbarcaouane (Mali) se je v imenu malijskega parlamenta in malijske vlade Skupščini zahvalil za sprejem ponudbe za pripravo 9. zasedanja Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU v Maliju.

Sopredsednik Sardjoe je podal osebno izjavo in se zahvalil sodelavcem in osebju za sodelovanje ter pozdravil svojo naslednico na sopredsedniškem mestu go. Hay-Websterjevo (Jamajka).

Sopredsednica Kinnockova je g. Sardjoeju izkazala spoštovanje ter se zahvalila predsedstvu EU in njihovem osebju.

10. Kraj in datum devetega zasedanja Skupne parlamentarne skupščine

9. zasedanje Skupne parlamentarne skupščine bo v Bamaku (Mali) od 18. do 21. aprila 2005.

(Seja se je zaključila ob 12.00)

Ramdien SARDJOE in Glenys KINNOCK
sopredsednika

Jean-Robert GOULONGANA in Dietmar NICKEL
generalna sosekretarja

—

PRILOGA I

ABECEDNI SEZNAM ČLANOV SKUPNE PARLAMENTARNE SKUPŠČINE AKP-EU

Predstavniki AKP:

SARDJOE (SURINAM), sopredsednik
 JUŽNA AFRIKA, podpredsednik/ca
 BARBADOS, podpredsednik/ca
 KONGO, podpredsednik/ca
 DŽIBUTI, podpredsednik/ca
 FIDŽI, podpredsednik/ca
 GABON, podpredsednik/ca
 NAMIBIJA, podpredsednik/ca
 UGANDA, podpredsednik/ca
 SAINT LUCIA, podpredsednik/ca
 SOLOMONOVI OTOKI, podpredsednik/ca
 SIERRA LEONE, podpredsednik/ca
 TOGO, podpredsednik/ca

ANGOLA
 ANTIGUA IN BARBUDA
 BAHAMI
 BELIZE
 BENIN
 BOCVANA
 BURKINA FASO
 BURUNDI
 KAMERUN
 ZELENORTSKI OTOKI
 SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA
 KOMORI
 DEMOKRATIČNA REPUBLIKA KONGO
 COOKOVI OTOKI
 SLONOKOŠČENA OBALA
 DOMINIKANSKA REPUBLIKA
 DOMINIKA
 ERITREJA
 ETIOPIJA
 GAMBIIJA
 GANA
 GRENADA
 GVINEJA
 GVINEJA BISSAU
 EKVATORIALNA GVINEJA
 GVAJANA
 HAITI
 JAMAJKA
 KENIJA
 KIRIBATI
 LESOTO
 LIBERIJA
 MADAGASKAR
 MALAVI
 MALI
 DEMOKRATIČNA REPUBLIKA MARSHALLOVI OTOKI
 MAURITIUS
 MAVRETANIJA
 FEDERATIVE DRŽAVE MIKRONEZIJE
 MOZAMBIK
 DEMOKRATIČNA REPUBLIKA NAURU
 NIGER
 NIGERIJA
 NIUE
 PALAU

Predstavniki EP:

KINNOCK, sopredsednica
 GAHLER, podpredsednik
 MANTOVANI, podpredsednik
 VERGES, podpredsednik
 CARLOTTI, podpredsednik
 MITCHELL, podpredsednik
 JOAN i MARI, podpredsednik
 LULLING, podpredsednica
 KAMINSKI, podpredsednik
 CORNILLET, podpredsednik
 MARTINEZ MARTINEZ, podpredsednik
 BOWIS, podpredsednik
 GOUDIN, podpredsednik

AGNOLETTO
 ALLISTER
 ARIF
 AUBERT
 AYLWARD
 BEREND
 BULLMANN
 BUSK
 CALLANAN
 COELHO
 DAUL
 DEVA
 DILLEN
 DOBOLYI
 DOMBROVSKIS
 EK
 FERNANDES
 FERREIRA
 GOMES
 GRABOWSKA
 GRÖNER
 HALL
 HAUG
 HERRANZ GARCÍA
 JÖNS
 JONCKHEER
 KACZMAREK
 KORHOLA
 KOZLÍK
 KULAKOWSKI
 LANGENDRIES
 LEHIDEUX
 LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
 LOUIS
 McAVAN
 MARTENS
 MAYER
 MORILLON
 NOVAK
 PLEGUEZUELOS AGUILAR
 POLFER
 RIBEIRO E CASTRO
 ROITHOVÁ
 ROSATI
 SARTORI

PAPUA NOVA GVINEJA
 RUANDA
 SAINT KITTS IN NEVIS
 SAINT VINCENT IN GRENADINE
 SAMOA
 SAO TOME IN PRINCIPE
 SENEGAL
 SEJŠELI
 SOMALIJA
 SUDAN
 SVAZI
 TANZANIJA
 ČAD
 TONGA
 TRINIDAD IN TOBAGO
 TUVALU
 VANUATU
 ZAMBIJA
 ZIMBABVE

SCHEELE
 SCHLYTER
 SCHNELLHARDT
 SCHWAB
 SJÖSTEDT
 SORNOSA MARTÍNEZ
 SPERONI
 STURDY
 VALENCIANO MARTÍNEZ-OROZCO
 VAN HECKE
 VAN LANCKER
 de VILLIERS
 WHITEHEAD
 WIELAND
 WIJJKMAN
 WURTZ
 ZÁBORSKÁ
 ZANI
 ZÍLE

ODBOR ZA POLITIČNE ZADEVE

Člani AKP:

..... (HAITI), sopredsednik/ca
 FIJI, podpredsednik/ca
 BURUNDI, podpredsednik/ca
 ANGOLA
 BELIZ
 BENIN
 COOKOVI OTOKI
 DŽIBUTI
 GRENADA
 GVINEJA
 EKVATORIALNA GVINEJA
 GVAJANA
 LIBERIJA
 MAVRETANIJA
 NAMIBIJA
 NIGERIJA
 NIUE
 UGANDA
 PAPUA NOVA GVINEJA
 SREDNJEAFRIŠKA REPUBLIKA
 SAINT VINCENT IN GRENADINE
 SUDAN
 SURINAM
 TOGO
 TUVALU
 ZIMBABVE

Evropski člani:

CALLANAN, sopredsednik
 JÖNS, podpredsednica
 POLFER, podpredsednik
 CARLOTTI
 COELHO
 DILLEN
 DOBOLYI
 GAHLER
 GOMES
 GRABOWSKA
 GRÖNER
 HERRANZ GARCÍA
 JONCKHEER
 KACZMAREK
 KAMINSKI
 LANGENDRIES
 LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
 LOUIS
 MANTOVANI
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ
 MORILLON
 SARTORI
 VAN HECKE
 WIELAND
 WURTZ
 ZANI

ODBOR ZA EKONOMSKI RAZVOJ, FINANCE IN TRGOVINO

Člani AKP:

LEKOBA (KONGO), sopredsednik
 NIANGADO (MALI), podpredsednik
 HAY-WEBSTER (JAMAJKA), podpredsednica
 JUŽNA AFRIKA
 BOCVANA
 KAMERUN
 DEMOKRATIČNA REPUBLIKA KONGO
 SLONOKOŠČENA OBALA
 DOMINIKA
 ERITREJA

Evropski člani:

SCHYLTER, sopredsednik
 ....., podpredsenik/ca
 DOMBROVSKIS, podpredsednik
 AGNOLETTO
 BEREND
 BULLMANN
 BUSK
 CORNILLET
 DAUL
 DEVA

ETIOPIJA
 GABON
 GANA
 KENIJA
 MAURITIUS
 FEDERATIVE DRŽAVE MIKRONEZIJE
 PALAU
 SAINT LUCIA
 SAMOA
 SENEGAL
 SIERRA LEONE
 SVAZI
 TANZANIJA
 TONGA
 TRINIDAD IN TOBAGO
 ZAMBIJA

FERREIRA
 JOAN i MARÍ
 KINNOCK
 KOZLÍK
 LEHIDEUX
 LULLING
 MAYER
 McAVAN
 MITCHELL
 PLEGUEZUELOS AGUILAR
 RIBEIRO E CASTRO
 ROSATI
 SPERONI
 STURDY
 VAN LANCKER
 de VILLIERS
 ZÍLE

ODBOR ZA SOCIALNE ZADEVE IN OKOLJE

Člani AKP:

METSING (LESOTO), sopredsednik
 POLISI (RUANDA)
 AROUNA (NIGER)
 ANTIGUA IN BARBUDA
 BAHAMI
 BARBADOS
 BURKINA FASO
 ZELENORTSKI OTOKI
 KOMORI
 GAMBIIJA
 GVINEJA BISSAU
 KIRIBATI
 MADAGASKAR
 MALAVI
 DEMOKRATIČNA REPUBLIKA MARSHALLOVI OTOKI
 MOZAMBIK
 NAURU
 DOMINIKANSKA REPUBLIKA
 SAINT KITTS IN NEVIS
 SOLOMONOVI OTOKI
 SAO TOME IN PRINCIPE
 SEJŠELI
 SOMALIJA
 ČAD
 VANUATU

Evropski člani:

SCHEELE, sopredsednica
 NOVAK, podpredsednica
 ARIF, podpredsednik
 ALLISTER
 AUBERT
 AYLWARD
 BOWIS
 EK
 FERNANDES
 GOUDIN
 HALL
 HAUG
 KORHOLA
 KULAKOWSKI
 MARTENS
 ROITHOVÁ
 SCHNELHARDT
 SCHWAB
 SJÖSTEDT
 SORNOSA MARTÍNEZ
 VALENCIANO MARTÍNEZ-OROZCO
 VERGES
 WHITEHEAD
 WJKMAN
 ZÁBORSKÁ

PRILOGA II

ZAPIS PRISOTNOSTI NA SEJAH OD 22. DO 25. NOVEMBRA 2004 V HAGU

SARDJOE (Surinam), sopredsednik	KINNOCK, sopredsednica
DAVIES (Južna Afrika, podpredsednik)	AUBERT ⁽²⁾ ⁽³⁾
DE SOUSA (Angola)	BADÍA I CUTCHET (za PLEGUEZUELOS AGUILAR)
HUMPHREY (Barbados, podpredsednik) (*)	BEREND
IDJE (Benin),	van den BERG (za DOBOLYI)
TAMPLIN (Bocvana) (*)	BOWIS, podpredsednik ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
YAO (Burkina Faso)	BUSHILL-MATTHEWS (za STURDY) ⁽¹⁾
NIYUHIRE (Burundi)	CALLANAN
NYASSA (Kamerun)	CARLOTTI, podpredsednik
OBA APOUNOU (Kongo, podpredsednik)	CORNILLET, podpredsednik ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
MARINI BODHO (DR Kongo)	CZARNECKI (za ALLISTER) ⁽¹⁾
MASTERS (Cookovi otoki)	DEVA ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
AMON AGO (Slonokoščena obala)	DOMBROVSKIS ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAWALEH (Džibuti, podpredsednik)	FERNANDES ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
RIVIERE (Dominika)	GAHLER, podpredsednik
WELDEGIORGIS (Eritreja) (*)	GOMES ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
PETROS OLANGO (Etiopija)	GOUDIN, podpredsednik ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
CAVUILATI (Fidži, podpredsednik) (*)	GRABOWSKA
RAWIRI (Gabon, podpredsednik)	GRÖNER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DEMBA DEM (Gambija)	HALL ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
OSEI-PREMPEH (Gana)	HAUG ⁽¹⁾ ⁽²⁾
TOP (Gvineja)	HYBASKOVA ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ (za ROITHOVA)
NGUEMA (Ekvatorialna gvineja)	JOAN i MARI, podpredsednik ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
HAY-WEBSTER (Jamajka)	JÖNS
KAMOTHO (Kenija)	KACZMAREK
METSING (Lesoto)	KULAKOWSKI
FANJAVA (Madagaskar)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NAMISENGO (Malavi) (*)	LULLING
KEITA (Mali)	MANTOVANI, podpredsednik
GUNNESS (Mauritius)	MARTENS
GUELAYE (Mavretanija)	MARTINEZ MARTINEZ, podpredsednik
SITHOLE (Mozambik)	MAYER
NANGOMBE (Namibija, podpredsednik) (*)	McAVAN ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
MOUNKEILA (Niger)	MORGANTINI (za WURTZ) ⁽¹⁾ ⁽³⁾
BAWA BWARI (Nigerija)	MORILLON ⁽¹⁾
VIVIAN (Niue)	NOVAK ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
KAMUNTU (Uganda, podpredsednik)	POLFER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
ANGGO (Papua Nova Gvineja)	POMES (za LOPEZ-ISTURIZ WHITE) ⁽⁴⁾
POLISI (Ruanda)	RIBEIRO E CASTRO
HERBERT (Saint Kitts in Nevis)	SCHEELE
FRANCOIS (Saint Lucia, podpredsednik)	SCHLYTER
STRAKER (Saint Vincent in Grenadine)	SCHNELLHARDT
SANGA (Solomonovi otoki)	SJÖSTEDT ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
SAFUNEITUUGA (Samoa)	SORNOSA MARTINEZ ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NDIAYE (Senegal) (*)	SPERONI ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
FAURE (Sejšeli)	VAN HECKE
CONTEH (Sierra Leone, podpredsednik)	VAN LANCKER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
YUSUF (Somalija)	VERGES, podpredsednik
BEDA (Sudan)	WHITEHEAD ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
DLAMINI (Svazi)	WIJKMAN ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
MPOROGOMYI (Tanzanija)	ZABORSKA ⁽¹⁾
DELWA-KASSIRE (Čad)	ZANI
NATCHABA (Togo)	
BEREAUX (Trinidad in Tobago)	
MATONGO (Zambija)	
DOKORA (Zimbabve)	

(*) predstavnik države ni poslanec v parlamentu te države.

⁽¹⁾ prisoten/a 22. novembra 2004.⁽²⁾ prisoten/a 23. novembra 2004.⁽³⁾ prisoten/a 24. novembra 2004.⁽⁴⁾ prisoten/a 25. novembra 2004.

Opazovalci:

Kuba: POLANCO FUENTES, PARDINAS

Prav tako navzoči**JUŽNA AFRIKA**
NWENGETHWE
GIBSON
JAMES
MATJILA
PELLE**ANGOLA**
BARRADAS
DE ALMEIDA
PONGOLOLA
PAULO
SERAO
DOMINGOS**BARBADOS**
GODDARD**BENIN**
AKPOVI
AMOUSSOU
HINVI**BOCVANA**
SINOMBE**BURKINA FASO**
TAPSOBA
LANKOANDE
KERE**BURUNDI**
KANYEMERA
MDUWUMWAMI
KABOGOYE**KAMERUN**
DANATA
MBAYA
BAH
BASSONG**KONGO**
BOUNKOULOU
BISSILA
NGOLO
LEKOBA
OBIA**COOKOVI OTOKI**
McCLAY**SLONOKOŠČENA OBALA**
MOLLE MOLLE
GOSSET
MOUSSA**DŽIBUTI**
ABDI SAID
CHEHEM**ERITREJA**
AHMED
TESFAY**ETIOPIJA**
GEBRE-MEDHIN
DARSEMA
GEBRE-CHRISTOS**GABON**
OBIANG NDONG
MOUVAGA TCHIOBA
OPAPE
MAKONGO**GAMBIJA**
NYAN-ALABOSON**GANA**
WUDU**GVINEJA**
DIALLO
TOLNE
BALDE-KAZALIOU**EKVATORIALNA GVINEJA**
MBA BELA
ANDEME
MOYA
NKA OBIANG**JAMAJKA**
KNIGHT
COYE**KENIJA**
POGHISIO
KAHENDE
MWORIA**LESOTO**
MAYLANYANE**MADAGASKAR**
BERIZIKI
INDRIANJAFY**MALI**
IMBARCAOUANE
NIANGADO
NGARE
BA**MAURITIUS**
GUNESSEE**MAVRETANIJA**
ELVIL**MOZAMBIK**
LUCAS**NIGER**
ABARRY**NIGERIJA**
SALAKO
GARBA
GABASAMA
LAWAN
UMELO**UGANDA**
KIRASO
MUGAMBE
RWABITA

PAPUA NOVA GVINEJA
MAXITONE-GRAHAM

**DEMOKRATIČNA
BLIKA KONGO**
ONUSUMBA YEMBA
KOS'ISAKA NKOMBE
LUNDULA PEN'OLELA
MANEGABE MAHEBERA
LUTUNDULA APALA
BWISSA NDAKALA

REPU- RUANDA
AYINKAMIYE
MWIZA
KAYITANA IMANZI

SAINT LUCIA
BULLEN

**SAINT VINCENT IN
GRENADINE**
THOMAS

SOMALIJA
QAMAR
FARAHAN

SUDAN
BEDRI
ALEU
AHMED
IDRISS

SURINAM
KRUISLAND
TILAKDHARIE
SITAL
HIWAT

SVAZI
DLAMINI

TANZANIJA
NYAGETERA-HYERA

ČAD
HAMDANE
TAHIR HASSAN

TRINIDAD IN TOBAGO
ROUSSEAU

ZAMBIJA
KAMANGA

ZIMBABVE
CHAMISA
CHIOTA

SVET MINISTROV AKP-EU

VAN ARDENNE-VAN DER HOEVEN nizozemska ministrica za razvojno sodelovanje
predsedujoča Svetu EU
KNIGHT minister za zunanje zadeve in zunanjo trgovino (Jamajka)
predsedujoči Svetu AKP

SVET VELEPOSŁANIKOV

COYE (Jamajka) predsedujoči

EVROPSKA KOMISIJA PARLAMENT

MICHEL Komisar za razvoj in človekoljubno pomoč

SVET

AJELLO posebni predstavnik EU za področje Velikih jezer

EVROPSKI EKONOMSKO-SOCIALNI ODBOR

VEVER predsednik nadzornega odbora AKP-EU

CENTER ZA RAZVOJ PODJETNIŠTVA (CRP)

PATAKIAS

TEHNIČNI CENTER ZA SODELOVANJE NA PODROČJU KMETIJSTVA IN PODEŽELJA

GREENIDGE direktor

PARLAMENT ECOWAS

DIALLO tiskovni predstavnik
MBAYA član

UNICEF

BELLAMY generalna direktorica

DELAHAYE direktor

MEDNARODNO KAZENSKO SODIŠČE

KIRSCH predsednik

SEKRETARIAT AKP

GOULONGANA generalni sosekretar

SEKRETARIAT EU

NICKEL generalni sosekretar

PRILOGA III

SPREJETE RESOLUCIJE

	<i>Stran</i>
— o političnem dialogu AKP-EU (člen 8 Cotonoujskega sporazuma) (AKP-EU 3689/04/konč.)	17
— o pomoči v hrani in varnosti preskrbe s hrano (AKP-EU 3692/04/konč.)	23
— o razmerah v Darfurju (AKP-EU 3732/04/konč.)	32
— o škodi, ki so jo povzročili orkani v karibski regiji (AKP-EU 3733/04/konč.)	36

RESOLUCIJA ⁽¹⁾

o političnem dialogu AKP-EU (člen 8 Cotonoujskega sporazuma)

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU

- na zasedanju od 22. do 25. novembra 2004,
  - ob upoštevanju člena 17(1) poslovnika,
  - ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu AKP-ES, ki je bil podpisan 23. junija 2000 v Cotonouju (Benin) in je začel veljati 1. aprila 2003 ⁽²⁾, ter zlasti člena 8 (politični dialog), Naslova II (politična dimenzija)
  - ob upoštevanju predlaganih smernic za politični dialog AKP-EU (člen 8), ki jih je sprejel skupni Svet ministrov AKP-ES na svoji 28. seji v Bruslju maja 2003,
  - ob upoštevanju okvirnih in splošnih načel za politični dialog znotraj AKP, ki jih je sprejel Svet ministrov AKP na svoji 76. seji v Bruslju decembra 2002,
  - ob upoštevanju opredelitve nedržavnih akterjev iz člena 6 Cotonoujskega sporazuma
  - ob upoštevanju meril za izbiro nedržavnih akterjev iz Priloge VI „Priročnika o vključevanju nedržavnih akterjev“ (priročnik o sodelovanju nedržavnih akterjev) v katerem so pojasnjena merila iz člena 6 Cotonoujskega sporazuma,
  - ob upoštevanju revizije Cotonoujskega sporazuma in obojestranskih prizadevanj za izboljšanje in nadaljnjo razjasnitev načinov in mehanizmov političnega dialoga,
  - ob upoštevanju ciljev in načel ustanovitvenega akta Afriške unije, sprejetega 11. julija 2000,
  - ob upoštevanju Skupne parlamentarne skupščine o uporabi Evropskega razvojnega sklada (APP/3602/konč.), sprejetega 15. oktobra 2003 v Rimu ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za politične zadeve (AKP-EU/3689),
- A. ugotavlja napredek, dosežen z izvajanjem določb Cotonoujskega sporazuma, zlasti določb glede političnega dialoga,
- B. poudarja, da je treba v okviru revizije Cotonoujskega sporazuma izboljšati mehanizme in pogoje za politični dialog

⁽¹⁾ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, 25. novembra 2004 v Haagu (Nizozemska).

⁽²⁾ UL L 317, z dne 15.12.2000, str. 3.

⁽³⁾ UL C 26, z dne 29.1.2004, str. 32.

- C. je prepričana, da bi vsebinski, pregleden in reden dialog prispeval k nadaljnji krepitvi partnerstva med AKP in EU,
- D. poudarja, da je treba povečati in razširiti možnosti in obseg političnega dialoga med stranmi na nacionalni in regionalni ravni, ravni AKP in globalni ravni,
- E. poudarja, da je treba pri oblikovanju skupnih prednostnih nalog in dnevnih redov v okviru političnega dialoga upoštevati določene zgodovinske vidike in iz njih izhajajoče posebne okoliščine vsake od držav AKP,
- F. poudarja, da je treba predlagane smernice za politični dialog med AKP in EU (člen 8), ki jih je sprejel skupni Svet ministrov AKP-ES, dobro preučiti in izvajati,
- G. poudarja, da mora Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU bolj sodelovati na vseh ravneh političnega dialoga med AKP in EU,
- H. ob upoštevanju, da igra politični dialog pomembno vlogo pri spodbujanju dobrega upravljanja v državah AKP; poudarja, da enotna rešitev ne obstaja in da mora biti dobro upravljanje cilj posebne analize za vsako državo posebej;

Smernice za politični dialog

- I. zavedajoč se, da Cotonoujski sporazum določa osnovne in splošne smernice za celovit, uravnotežen in poglobljen politični dialog, iz katerega izhajajo obveznosti za obe strani,
- J. ker sprejetje in izvajanje predlaganih smernic političnega dialoga med AKP in EU (člen 8) predstavlja konkreten in pozitiven prispevek k pospeševanju dialoga in ker je treba politični dialog med AKP in EU na vseh ravneh nadalje krepiti in institucionalizirati, da bi ta ključni instrument za ohranjanje partnerstva lahko popolnoma izkoristili,
- K. ker se lahko organizira dialog o različnih temah v formalnem ali neformalnem okolju in na različnih ravneh (nacionalni, regionalni, na ravni AKP in globalni ravni),
- L. poudarjajoč potrebo po povezovanju članov nacionalnih, nadnacionalnih in regionalnih parlamentarnih skupščin, pa tudi članov Skupne parlamentarne skupščine k formalnemu in neformalnemu političnemu dialogu, ker kot predstavniki ljudstva igrajo pomembno vlogo pri rezultatih dialoga,
- M. potrjujoč, da je, če želimo zagotoviti celotno in popolno zastopnost, treba k političnemu dialogu AKP-EU povabiti tudi nedržavne akterje,

Mehanizmi in načini

- N. se zaveda, da je treba vzpostaviti mehanizme za izboljšanje redne in globalne izmenjave podatkov med vsemi udeleženci v političnem dialogu v Evropi in državah AKP ter da uradi Komisije lahko delujejo kot komunikacijski centri v obeh smereh,
- O. poudarja potrebo po izrabi vseh možnosti iz člena 8 za dialog o bistvenih in temeljnih elementih Cotonoujskega sporazuma,
- P. meni, da je pomembno, da politični dialog zajema razpon tem od bistvenih in temeljnih elementov Cotonoujskega sporazuma naprej,
- Q. vztraja pri dejstvu, da tudi če politični dialog iz člena 8 Cotonoujskega sporazuma in posvetovanja iz členov 96 in 97 zajemajo različne teme, se politični dialog lahko nanaša na področja, za katerega so posvetovanja potrebna,

- R. ob upoštevanju pomembne vloge regionalnih, medregionalnih in nedežavnih akterjev, kot je jasno opredeljeno v smernicah za politični dialog AKP-EU (člen 8), ki jih se Svet ministrov AKP-EU sprejel na 28. zasedanju v Bruslju, maja 2003,
- S. ker je dobra izmenjava informacij med glavnimi mesti držav AKP in akterji s sedežem v Bruslju zlasti pomembna, kadar dialog na podlagi člena 8 zadeva bistvene in temeljne elemente ⁽¹⁾,
- T. poudarja potrebo po skupnih odločitvah in sklepih v duhu partnerstva in dolgotrajnega odnosa med AKP in EU,

Zmogljivosti in viri

- U. ker mora biti dialog vzajemen proces med enakovrednimi in zaupanja vrednimi partnerji,
- V. poudarja, da je treba raziskati možnosti financiranja na različnih ravneh za vzpostavitev in krepitev zmogljivosti za uresničitev dialoga na podlagi člena 8 kot skupnega procesa na nacionalni in regionalni ravni, na ravni AKP in globalni ravni (vključno z mednarodnimi forumi, kadar se razpravlja o pomembnih temah z neposrednim učinkom na sodelovanje AKP in EU),
- W. poudarja, da je treba zagotoviti neprekinjen pretok podatkov, kar je nujen pogoj za doseganje rezultatov dialoga, ki lahko deluje le, če so zadevni parlamenti povezani v dialog, zaradi česar morajo člani Skupne parlamentarne skupščine tudi poročati parlamentom, katerih člani so,
- X. poudarja potrebo po širši povezanosti Skupščine AKP-EU z vrednotenjem političnega dialoga,
- Y. ker je sodelovanje različnih akterjev in ustanov, naštetih v okvirnem sporazumu Sveta ministrov AKP-EU z maja 2003 pomembno za raznolik pristop in uspešen dialog,
- Z. poudarja potrebo po usklajenosti in sodelovanju med stranmi na vseh ravneh, vključno z izmenjavo podatkov o dejavnostih v posameznih državah z akterji iz Bruslja

Posebna politična vprašanja skupnega interesa

- AA. ob upoštevanju, da mora biti politični dialog, v skladu s členom 8(4) Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, med drugim osredotočen na teme, kot je trgovina z orožjem – kamor sodi tudi širjenje lahkega orožja in malokalibrskega orožja – prekomerne vojaške stroške, droge in organiziran kriminal ali etnično, versko ali rasno diskriminacijo in mora prav tako predvidevati redno ocenjevanje položaja v zvezi s spoštovanjem človekovih pravic, demokratičnih načel, pravne države in dobrega upravljanja,
- AB. ob upoštevanju, da je vpliv korupcije in nezakonitih finančnih poslov na gospodarstvo in podjetja v državah v razvoju zelo močan, predstavlja nepremagljivo oviro razvoju in ne omogoča izhoda iz kroga revščine,; ob upoštevanju, da je, glede na ocene vsako, leto približno 50 milijard dolarjev pomoči najbogatejših držav namenjeno gospodarstvu v razvoju in tranziciji;
- AC. ob upoštevanju, da je glede na približne ocene 500 milijard dolarjev opranega denarja nezakonito prenesenega iz držav v razvoju in novih držav v druge države in zato ni na voljo revnim državam, ki bi jim bi ta denar omogočil, da se spopadejo z najnujnejšimi humanitarnimi potrebami: cepljenje vseh otrok, najkakovostnejše izobraževanje, dostop do pitne vode in osnovna medicinska oskrba za milijone oseb,

Smernice za politični dialog

- 1. potrjuje udeležbo in sodelovanje Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU kot akterja v političnem dialogu na podlagi člena 8;

⁽¹⁾ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, 25. novembra 2004 v Haagu (Nizozemska).

2. poudarja, da je politični dialog v smislu člena 8 del skupnih obveznosti, ki morajo omogočiti poglobljeno partnerstvo, ustanovljeno z Lomejskim sporazumom in Cotonoujskim sporazumom;
3. priporoča raznolik pristop k političnemu dialogu, ob vključevanju več akterjev, tudi nedržavnih akterjev, ki so opredeljeni na podlagi dogovorjenih meril, v skladu s priporočili o smernicah za politični dialog AKP-EU (člen 8), ki ji je Svet ministrstev AKP-ES sprejel maja 2003;
4. poziva vse strani, da se vzdržijo enostranskega ukrepanja, ki bi lahko škodilo partnerstvu;
5. ocenjuje, da je pomembno, da politični dialog ni obravnavan kot prva raven posvetovanj iz členov 96 in 97 Cotonoujskega sporazuma, ampak služi tudi za vzpostavljanje dolgoročnih, trajnih in poglobljenih odnosov med vsemi zainteresiranimi stranmi;
6. meni, da morajo spoštovanje človekovih pravic, boj proti revščini, prizadevanje za trajnostni razvoj in enakopravnost spolov zavzemati osrednje mesto v političnem dialogu;
7. poziva vse strani, da pregledajo širok obseg tem, od tem iz člena 8 naprej: razširjanje malokalibrskega orožja, korupcija, javni dolg, politika svetovnega, državnega, regionalnega in sektorskega razvoja, pravice otrok in otrok-vojakov, zdravstvena oskrba, še zlasti boj proti virusu HIV/aidsu;
8. poudarja preventivni značaj političnega dialoga iz člena 8 Cotonoujskega sporazuma, ki je namenjen ustvarjanju vzajemnega zaupanja, da ne pride do izbruha krize in da posvetovanja v skladu s členi 96 in 97 Cotonoujskega sporazuma ne postanejo nujna;
9. poudarja pomembno vlogo regionalnih organizacij, še zlasti Afriške unije (AU), v dialogu med sptimi stranmi v kriznem položaju na afriškem kontinentu in pričakuje, da si bodo vlade afriških držav prizadevale za razrešitev sporov;
10. poudarja pomembno vlogo nacionalnih parlamentov v političnem dialogu med stranmi in si čestita za uspeh, ki so ga imeli seminarji v zvezi z izvajanjem Cotonoujskega sporazuma, organizirani za člane nacionalnih parlamentov;
11. spodbuja zainteresirane strani, da politični dialog vključijo v trajen proces in da ne čakajo, da se odnosi razvijejo do kritične stopnje;
12. meni, da mora krepitev političnega dialoga imeti svoj prostor v Skupni parlamentarni skupščini AKP-EU, prav tako pa vztraja na pomembni vlogi neformalnega dialoga, ki se tam odvija in ki se mora razviti v pravo „parlamentarno diplomacijo“;

Mehanizmi in načini

13. podpira predlog držav AKP, da se pri reviziji Cotonoujskega sporazuma pripravi priloga k sporazumu, v kateri bi bili opredeljeni načini in mehanizmi političnega dialoga; poziva Komisijo, da pripravi predloge v zvezi s tem;
14. poziva vključene strani, da čim prej pripravijo sistem zgodnjega opozarjanja AKP, kot je bil opisan v okvirnih in splošnih načelih političnega dialoga med državami AKP, ki jih je sprejel Svet ministrov AKP v pomoč državam AKP pri njihovih prizadevanjih za sprejetje ukrepov za preprečevanje sporov in za izognitev potrebi po posvetovanjih v skladu s členoma 96 in 97 Cotonoujskega sporazuma;
15. poziva države AKP, da obvestijo Skupno parlamentarno skupščino o glavnih rezultatih afriškega sistema zgodnjega opozarjanja, da bi se lahko na čim bolj zgodnji stopnji odkrilo nastajanje novih kriznih razmer ali nadaljevanje sporov ter prispevalo k iskanju rešitev prek političnih dialogov;

16. poziva vpletene strani, da ustanovijo skupino strokovnjakov s sedežem v Bruslju v skladu s priporočilom Sveta ministrov AKP iz decembra 2002, in sicer na način, ki je v duhu podobnih mehanizmov, ki so že ustanovljeni v Afriški uniji, in te mehanizme podpira ter zagotavlja, da so podobne skupine strokovnjakov ustanovljene tudi v problematičnih regijah; poudarja, da je izjemno pomembno vključiti tudi člane Skupne parlamentarne skupščine in nedržavne akterje ter predstavnike neprizadetih držav AKP, da se zagotovi učinkovita podpora političnemu dialogu na vseh ravneh;
17. poziva člane Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, da vodijo politični dialog na vseh ravneh in pri posameznih pogovorih ter da poročajo Odboru za politične zadeve Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU;
18. poziva Svet ministrov AKP-EU, da poroča Skupni parlamentarni skupščini AKP-EU po srečanjih ministrov in poziva obe ustanovi k spodbujanju medsebojnega političnega dialoga, uradno in neuradno;
19. poziva skupni sekretariat AKP-EU, da pripravi seznam članov Skupne parlamentarne skupščine z imeni, funkcijami, naslovi in fotografijami, ki bi se uporabljal kot sredstvo za opredelitev morebitnih partnerjev za politični dialog in vzpostavitev stika med njimi;
20. poziva Evropsko komisijo, da priskrbi potrebna sredstva, ki bi omogočila razvoj in institucionalizacijo potrebnih določb, ki bi zagotovile vsem državam AKP, da povabijo predstavnike sosednjih držav („prijatelje države“, vključno z nacionalnimi predstavniki Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU) k sodelovanju pri določenih temah političnega dialoga, če in kadar je to potrebno;
21. zadolži Evropsko komisijo, kot avtorico predhodnega osnutka proračuna Evropske unije, ter Evropski parlament in Svet ministrov Evropske unije, v njuni vlogi proračunskega organa, da raziščejo možnost, tesnega sodelovanja s Skupno parlamentarno skupščino AKP-EU pri proračunskih postopkih EU, če bi bil Evropski razvojni sklad (FED) vključen v proračun Skupnosti, kar bi bil pomemben prispevek za proračunski organ EU v zvezi s proračunskimi vprašanji, povezanimi z državami AKP, in bi okrepilo politični dialog na vseh področjih razvojne pomoči;
22. poziva vse vpletene strani, da zagotovijo popolno zaščito vseh sodelujočih v političnem dialogu med njihovim posredovanjem in po njem;
23. zahteva, da bi bilo sodelovanje na strani AKP in EU zagotovljeno v vseh oblikah in na vseh ravneh političnega dialoga ter posvetovalnega postopka;
24. spodbuja organizacijo rednih predstavitev nacionalnega odredbodajalca in delegacij EU, vključno s civilno družbo, v nacionalnih parlamentih o aktualni vsebini političnega razgovora;
25. ocenjuje, da je bistveno, da se v mednarodnih organizacijah, kot sta OZN in STO, trdno zagovarjajo stališča skupnih odločitev in sklepov v procesu političnega dialoga;
26. poudarja, da politični dialog kot obojestranski proces med enakopravnimi partnerji, ki temelji na vzajemnem zaupanju, daje pravico državam AKP, da zahtevajo preučitev skladnosti politike Evropske unije in njihovega vpliva na države AKP;
27. zahteva sistematično vključevanje sprotnega dopolnjevanja političnega dialoga na podlagi člena 8 (vsebina, postopki, potek, rezultati) na dnevni red Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU;
28. poudarja, da trenutni razvoj k regionalizaciji zagotavlja možnost za krepitev političnega dialoga na regionalni ravni in priporoča organizacijo regionalnih srečanj v okviru Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU;

Zmoglјivosti in viri

29. zagovarja učinkovito in pregledno določitev odgovornih za organizacijo dialoga ter udeleženih v dialogu na različnih ravneh (nacionalni, regionalni, ravni AKP in globalni), ob upoštevanju lokalnih razmer;
30. ocenjuje, da bi bilo treba razjasniti, katere organizacije in kateri posamezniki spadajo v kategorijo nedržavnih akterjev; v zvezi s tem poudarja potrebo po jasni opredelitvi na osnovi točno določenih meril;
31. poziva strani, da razmislijo, če to potrebno, o pomoči neodvisnih/nevtralnih posrednikov, zlasti v zvezi z vprašanji, ki so nekoliko občutljiva, in da vključijo Skupno parlamentarno skupščino, če je to potrebno;
32. poziva Evropsko komisijo, da vzpostavi mehanizme, vključno z ustreznim financiranjem, s katerimi bo zagotovila reden potek dialoga in poročanje institucijam v Bruslju;
33. poziva člane Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU, da dejavno sodelujejo pri političnem dialogu na vseh ravneh;
34. poziva člane Sveta ministrov AKP-EU, da se udeležijo skupnih ministrskih sej in na njih dejavno sodelujejo;
35. poudarja potrebo po pospeševanju dialoga na podlagi člena 8 na ravni nacionalnih parlamentov in Skupne parlamentarne skupščine;

Posebna politična vprašanja skupnega interesa

36. je prepričana, da si je treba prizadevati za humanitarno pomoč in dialog s civilno družbo v primerih stalnega kršenja človekovih pravic, tudi če je za te kršitve odgovorna država, da prebivalstvu ne bi bilo treba več plačevati cene za te zlorabe s strani vlade;
  37. poziva, da se v okviru političnega dialoga AKP-EU takoj obravnava vprašanje korupcije in nezakonitih finančnih praks v državah v razvoju, pri katerih pogosto sodelujejo „partnerji“ iz EU in drugih držav donatoric, s čimer bi se ugotovilo, koliko opranega denarja prihaja iz gospodarstev v razvoju in tranziciji, kakšni so njegovi učinki na te države in učinki na programe razvojne pomoči;
  38. poziva Svet ministrov AKP-EU in Evropsko komisijo, da izrazita svoje vodstvo pri razkrivanju enega najbolj škodljivih gospodarskih pojavov, ki vpliva na revne države, in da se soočita s težavo opranega denarja v tesnem sodelovanju s Svetovno banko, organizacijo MDS ter drugimi institucijami in večstranskimi donatorji;
  39. je trdno prepričana, da bodo države AKP in države EU s skupnim bojem proti težavam s korupcijo in nezakonitim finančnim praksam v državah v razvoju veliko prispevale k boju proti revščini, kriminalu in terorizmu, hkrati pa bodo spodbujale politično stabilnost in socialno-ekonomski razvoj;
  40. naroča svojima sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu ministrov AKP-EU, Evropski komisiji in organizacijam AKP za regionalno politiko.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾
o pomoči v hrani in varni hrani

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU

- na zasedanju v Haagu (Nizozemska) od 22. do 25. novembra 2004,
  - ob upoštevanju člena 17(1) poslovnika,
  - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1292/96 z dne 27. junija 1996 o politiki pomoči v hrani in upravljanju pomoči v hrani ter o posebnih aktivnostih v podporo varnosti preskrbe s hrano ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju splošne deklaracije iz leta 1975 za odpravo lakote in podhranjenosti, ki jo je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov v svoji resoluciji 3348 (XXIX),
  - ob upoštevanju Omrežja sistema Združenih narodov za razvoj podeželja in varnosti preskrbe s hrano ter resolucij Generalne skupščine A/57/226 in A/56/155,
  - ob upoštevanju obveznosti, ki so jih sprejele države AKP in države članice Evropske unije v okviru sporazuma o partnerstvu AKP-EU, podpisanega 23. junija 2000 v Cotouju, in zlasti določb, ki od njih zahtevajo in jih obvezujejo, da zmanjšajo težave, povezane z varnostjo preskrbe s hrano in pomočjo v hrani (člen 23, točka d ter člena 72 in 73),
  - ob upoštevanju Razvojnih ciljev novega tisočletja za razvoj, sprejetih na Vrhu tisočletja Združenih narodov, ki je potekal od 6. do 8. septembra 2000,
  - ob upoštevanju Konsenza iz Monterreya, sprejetega na Konferenci ZN o financiranju razvoja, organizirano 22. marca 2002,
  - ob upoštevanju deklaracije, sprejete na Svetovnem vrhu hrane: Pet let pozneje – Mednarodna zveza za boj proti lakoti, ki je potekala od 10. do 13. junija 2002 v Rimu (Italija),
  - ob upoštevanju Deklaracije iz Johannesburga o trajnostnem razvoju, sprejeto 4. septembra 2002 na Svetovnem vrhu Združenih narodov o trajnostnem razvoju,
  - ob upoštevanju Svetovne konference Združenih narodov o trajnostnem razvoju majhnih otoških držav in akcijskega načrta za Barbados, ki je potekal na Barbadosu od 25. aprila do 6. maja 1994, in zlasti določb, povezanih z ranljivostjo, posebnostmi in specifičnostmi varnosti preskrbe s hrano v majhnih otoških državah v razvoju,
  - ob upoštevanju poročila odbora za socialne zadeve in okolje (AKP-EU 3692/04),
- A. ker je izkoreninjenje skrajne revščine in lakote prvi od „Razvojnih ciljev novega tisočletja za razvoj“, ki so jih sprejeli Združeni narodi,
- B. ker je pravica vsakogar, da ima dostop do zdrave, varne in hranljive hrane, kar je v skladu s pravico do primerne hrane in temeljno pravico vsakogar, da ne trpi za lakoto,
- C. ker na svetu več kot 800 milijonov ljudi, zlasti v državah v razvoju, nima na voljo dovolj hrane, s katero bi zadostili svojim osnovnim potrebam po hrani,
- D. ker so se svetovne zaloge hrane močno povečale, vendar pa številne težave z dostopom do hrane in stalna nezadostnost družinskih in nacionalnih dohodkov za nakup živilskih proizvodov, nestabilnost ponudbe in povpraševanja ter naravne katastrofe in katastrofe, ki jih povzročajo ljudje, preprečujejo zadovoljitev potreb prebivalstva po hrani,
- E. ker ima varnost preskrbe s hrano poleg varne hrane pomembno vlogo pri zagotavljanju boljše oskrbe ljudi iz držav AKP z varno in bolj zdravo hrano,

⁽¹⁾ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, 25. novembra 2004 v Haagu (Nizozemska).

⁽²⁾ UL L 166 s 5.7.1996, str. 11.

Prehranska politika

- F. ob upoštevanju, da deklaracija „Svetovnega vrha hrane: Pet let pozneje“ ponavlja politično željo in zavezo o doseganju varnosti preskrbe s hrano za vse in o stalnih prizadevanjih za izkoreninjenje lakote v vseh državah z namenom takojšnjega zmanjšanja števila podhranjenih ljudi za polovico najpozneje do leta 2015,
- G. ker je poudarjeno tudi, da je pravica do primerne hrane temeljna človekova pravica in da se zato hrana ne sme uporabljati kot sredstvo za politične in gospodarske pritiske ter ker je treba poudarjati pomen mednarodnega sodelovanja in solidarnosti pri prizadevanjih za izkoreninjenje lakote,
- H. ker je bistveno, da se vzpostavijo ali okrepijo nacionalni politični okviri v državah AKP za zagotovitev boljše varnosti preskrbe s hrano, krepitev varnostnih mrež, ki omogočajo revnim ljudem, da kupijo hrano, ki je že na voljo, in programov za boj proti revščini, ob upoštevanju ekonomske in socialne dinamike v zadevnih državah,
- I. ker v številnih državah AKP v razvoju večina revnih in ranljivih skupin živi na podeželju in je zato politika za razvoj podeželja bistvena za boj proti revščini in lakoti,
- J. ker je treba v državah AKP oblikovati okvirne pogoje za spoštovanje pravil v zvezi z varno hrano, da bi bil državljanom omogočen dostop do varne hrane ter da bi se vzpostavila možnost izvažanja varne hrane na trg Evropske unije, kar pomembno prispeva k boju proti revščini;

Varnost preskrbe s hrano

- K. ob upoštevanju, da varnost preskrbe s hrano največkrat obstaja takrat, ko imajo vsi ljudje v vsakem trenutku omogočen fizični in finančni dostop do zadovoljive, zdrave in hranljive hrane, ki jim zagotavlja zdravo in aktivno življenje,
- L. ob upoštevanju, da je Svetovni vrh hrane 1996 (Rim) določil tri nepogrešljive elemente za zagotovitev varnosti preskrbe s hrano: (i) zagotovljena redna preskrba s hrano, (ii) cenovno dostopna hrana ter (iii) kakovostna in varna prehrana,
- M. ob upoštevanju, da je „Svetovni vrh hrane: Pet let pozneje“ ugotovil, da nevarna prehrana revnim onemogoča izkoristiti možnosti razvoja in poudaril, da je treba posvetiti pozornost vprašanju o hrani, ki so pomemben del varnosti preskrbe s hrano,
- N. ob upoštevanju, da veliko več ljudi trpi zaradi pomanjkanja mikroelementov kot zaradi lakote v ožjem pomenu besede,
- O. ob upoštevanju, da je varnost oskrbe s hrano v večini držav, še zlasti v državah v razvoju, dosežena s povečanjem kmetijske proizvodnje, izboljšanjem prihodkov na podeželju in dostopom do poštenega trgovanja, ter je pogosto odvisna od revnih kmetov, ki ne prejemajo vladnih subvencij in kreditov in nimajo dostopa do trgovskih mrež, kot ga imajo veliki kmetovalci in živilsko pridelovalna transnacionalna podjetja,
- P. ob upoštevanju, da ima nacionalna in svetovna politika pomembno vlogo pri pospeševanju varnosti prehrane, in so pri tem pogosto pod vplivom strategij v drugih sektorjih, kot so trženje, trgovina in transport,
- Q. ob upoštevanju, da prehranska politika, ki ni resnično pozorna na varnost prehrane, ni dala pravega odgovora na nujne in ključne prehranske potrebe,

- R. ob upoštevanju, da reforma skupne kmetijske politike EU in krog pogajanj v Dohi STO ne bi smela negativno vplivati na proizvodnjo kmetijskih proizvodov, temveč jo spodbujati, vključno s prehrabnimi živali, za domačo porabo in za izvoz, ki je edini vir prihodkov od izvoza blaga, ki ga države AKP v razvoju, pretežno uvoznice hrane, potrebujejo za financiranje uvoza izdelkov, ki pokrijejo njihove potrebe, vključno z določbami iz člena 54 Cotonoujskega sporazuma, da se zagotovi njihova prehrabna varnost,
- S. ob upoštevanju, da so za prehod od prehrabne samozadostnosti na varnost preskrbe s hrano ključnega pomena primerna kmetijska infrastruktura, kreditni načrti in razvojni programi, učinkovit sistem varnostne mreže za podeželska in mestna območja ter ustrezni organi za zgodnje opozarjanje in urgentno odzivanje,
- T. ob upoštevanju, da so krize varnosti preskrbe s hrano najpogosteje posledica pospešene demografske rasti in naslednja katastrof, kot so spori, suše in poplave, ki postopoma uničijo premoženje že revnih gospodinjstev, kar vodi v izgubo celotnih skupnosti ter še poslabša politično in socialno nestabilnost,
- U. ob upoštevanju, da imajo ohranjanje miru in varnosti ter utrjevanje mednarodnega sodelovanja na področju prehrane in kmetijstva pomembno vlogo pri izboljšanju gospodarskih razmer in prehrabne varnosti,
- V. ob upoštevanju, da splošno znano, da širitev virusa HIV/aidsa v zadevnih državah AKP še bolj oslabi varnost preskrbe s hrano,

Dobro upravljanje in odgovornost na področju prehrane

- W. ob upoštevanju, da dobro upravljanje na področju prehrane vključuje številne akterje na vladni ravni in na ravni civilne družbe,
- X. ob upoštevanju, da je na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni splošno priznано, da je dobra praksa upravljanja ključnega pomena za uspeh sprejetih pobud na področju varnosti preskrbe s hrano,
- Y. ob upoštevanju, da bo v prihodnosti zagotovitev varnosti preskrbe s hrano večinoma odvisna od brez-pogojne zavezanosti vlade in civilne družbe ter krepitev moči vseh zadevnih akterjev, še zlasti revnih in lačnih ljudi,
- Z. ob upoštevanju, da je mednarodno podpiranje prizadevanj držav AKP za srednje- in dolgoročen razvoj njihovega prehrabnega in kmetijskega sektorja ključnega pomena,
- AA. ob upoštevanju, da mora mednarodna skupnost nujno pospešiti skupna prizadevanja za razvoj, da bi se odpravila revščina, lakota, podhranjenost in umiranje otrok,
- AB. ob upoštevanju, da morajo biti operacije pomoči v hrani skrbno ciljno naravnane operacije z zmožnostjo odziva na krizne razmere in ne smejo nikakor podcenjevati dolgoročnega cilja zagotavljanja sprejemljive ravni varnosti preskrbe s hrano v zadevnih državah,

Pomoč v hrani

- AC. ob upoštevanju, da je prvotni namen pomoči v hrani zagotovitev živilskih proizvodov za prehrano ljudi, bodisi v obliki ciljne pomoči, namenjene določeni skupini ljudi in za zagotovitev neposrednega dostopa do primerne hrane v kriznih obdobjih, ali v obliki ciljno neusmerjene pomoči vladam kot podpora razpoložljivosti hrane, vključno s subvencijami za nakup prehrabnih proizvodov,

- AD. ob upoštevanju, da je potrebno neprekinjeno prizadevanje za okrepitev zmožnosti mednarodne skupnosti za odzivanje na izredne razmere s preskrbo s hrano in za izboljšanje svetovne varnosti preskrbe s hrano z zagotovitvijo pomoči v hrani ne glede na svetovne cene hrane in nihanja ponudb,
- AE. ob upoštevanju potrebe zagotavljanja, da je cilj pomoči v hrani zlasti zmanjšati lakoto in podhranjenost najbolj ranljivih skupin, ter da je pomoč v hrani v skladu s kmetijskimi razvojnimi strategijami zadevnih držav AKP,
- AF. ob upoštevanju, da treba predvideti primerno financiranje za zagotovitev pravočasnega odziva na potrebe po hrani, ne da bi bilo treba pri tem črpati iz poglavitnih virov, potrebnih za bolj dolgoročen razvoj pri obravnavi vzrokov zmanjšane varnosti preskrbe s hrano,
- AG. ob upoštevanju, da se pomoč v hrani obravnava kot povezovalno orodje za normaliziranje varnosti v prehrani po naravnih katastrofah ali v izrednih razmerah, in da je zato treba zagotoviti kar največji učinek, učinkovitost in kakovost te pomoči, ter zmanjšati njene morebitne škodljive posledice, kot so odvisnost in izkrivljenje razmer na lokalnem trgu,
- AH. ob upoštevanju, da je dodajanje in bogatenje živil z elementi v sledovih ključnega pomena za nadomestitev pomanjkanja, vendar pa se mora to obravnavati neodvisno od vprašanja pomoči v hrani, saj se ta pomoč razdeli v žitu, medtem ko dodatki v hrani zahtevajo industrijsko obdelavo,
- AI. ob upoštevanju, da se pomoč v hrani, če se razdeljuje v daljših obdobjih, slabo upravlja ali dodeljuje ne glede na to, ali akutno pomanjkanje hrane dejansko obstaja, kar predstavlja resno težavo na zadevnih območjih – lahko posega na lokalne trge, ogroža ukrepe za spodbujanje lokalne pridelave in vlaganja ter, na žalost, na potrošnika vpliva tako, da se od lokalnih proizvodov raje usmeri k proizvodom, uvoženim iz Združenih držav ali Evrope;
- AJ. ob upoštevanju, da je treba razlikovati med posredovanjem vlad in nevladnih organizacij, ki vključuje (a) neposredno zagotavljanje hrane revnemu prebivalstvu, kar delajo tudi večstranske agencije, (b) subvencioniranje nakupa živil in (c) monetizacija pomoči v hrani, za uresničitev projektov, ki ne predvidevajo prenosov pomoči v hrani,

Nujna pomoč

- AK. ob upoštevanju, da je pomoč v hrani ublažila katastrofe, ki jih povzročijo ljudje v državah AKP, ki so od te pomoči odvisne, ali v državah, ki so jih prizadele naravne katastrofe,
- AL. ob upoštevanju, da se Lesoto trenutno sooča z veliko lakoto, ki je posledica nezadostne količine dežja že tri leta zapored od leta 2001, kar poslabšuje tudi naraščajoča pandemija virusa HIV/aidsa s 31-odstotno obolevnostjo,
- AM. ob upoštevanju, da sta utrjevanje usklajevanja in učinkovitosti mednarodne pomoči v izrednih razmerah ključnega pomena, da se zagotovi hiter, usklajen in ustrezen odziv, še zlasti z izboljšanjem komuniciranja v mednarodni skupnosti,
- AN. ob upoštevanju, da je treba nujno izboljšati in/ali razviti učinkovite in smotrne mehanizme za posredovanje v izrednih razmerah na mednarodni, regionalni, nacionalni in lokalni ravni,

Prehranska politika

1. poudarja potrebo po spodbujanju prizadevanj za zagotavljanje fizičnega in ekonomskega dostopa do zadovoljive, zdrave in hranilne prehrane vsem prebivalcem v državah AKP, kar omogoča zdravo in dejavno življenje;

2. poziva mednarodno skupnost, da se ponovno zaveže k spoštovanju ciljev Svetovnega vrha hrane 2002 in da poglobi svoja skupna prizadevanja za izpolnitev obveznosti odpravljanja lakote in podhranjenosti, zlasti v državah v razvoju;
3. poudarja pomen sodelovanja in mednarodne solidarnosti za zagotavljanje, da se prehrana ne bo uporabila kot sredstvo za politične in ekonomske pritiske;
4. poudarja potrebo po sprejetju ukrepov na nacionalnih in lokalnih ravneh za vzpostavitev primernih političnih okvirov proizvodnje prehrane in kmetijske proizvodnje;
5. poziva države v razvoju in evropske ustanove, da si prizadevajo za vzpostavitev okvirnih pogojev (zakonodajnih in tehničnih) za spoštovanje pravil v zvezi z varnostjo živil v državah AKP, za omogočanje dostopa do varne hrane na eni strani in za možnost izvoza varnih živilskih proizvodov v Evropsko unijo na drugi strani, kar pomembno prispeva k boju proti revščini;
6. zahteva večjo osredotočenost politike na vlogo žensk v sistemih za prehrano in vztraja pri potrebi zagotavljanja sodelovanja žensk pri pripravi, izvajanju in nadaljevanju strategij, načrtov in projektov nacionalnih prehranah;
7. vztraja pri izvajanju politik, namenjenih za odpravo revščine in neenakosti, za izboljšanje fizičnega in ekonomskega dostopa, vseh in ob vsakem času, do zadovoljive prehrane, primerne glede na hranljivost in varnost hrane, in za učinkovito uporabo;
8. poziva države v razvoju, da spodbudijo razporejanje in uporabo javnih in zasebnih sredstev za pospeševanje človeških virov, trajnostnih sistemov za prehrano, kmetijstvo, ribištvo in gozdarstvo ter za razvoj podeželja;
9. poudarja, da si morajo države v razvoju prizadevati za varno in samozadostno prehrano, kot bistveni cilj, in da se ne zanašajo na pomoč v hrani ter da je treba analizirati in obravnavati vzroke negotovosti glede prehrane;
10. poziva Komisijo in države AKP, da spoštujejo Kartagenski protokol o biološki varnosti, in potrjuje potrebo po spoštovanju načela prehranske suverenosti, v zvezi s katero mora imeti vsaka država pravico do svobodne izbire načina oskrbe z živilskimi proizvodi, ki jih želi, v skladu s skupnim nacionalnim ali regionalnim interesom, brez ogrožanja trgov drugih držav;
11. ponavlja svoje stališče, da patenti za semena in genske vire, namenjeni za prehrano in kmetijstvo, ogrožajo trajnostne kmetijske prakse in krepijo monopole družb nad tehnologijami, semeni, geni in zdravili; podpira predlog držav v razvoju, na pobudo Afrike, za spremembo sporazuma TRIPS;
12. poziva mednarodne donatorje in nacionalne vlade, da osredotočijo prizadevanja na razvoj podeželskih in revnih območij, ob upoštevanju boja proti revščini na podeželju in trajnostnega upravljanja z naravnimi viri v okviru sedanjih nacionalnih politik, strategij in programov na eni strani in širokega spektra javnih, zasebnih organizacij in civilne družbe, ki delujejo na podeželju, na drugi strani;
13. poziva mednarodne donatorje, zlasti Evropsko unijo, in nacionalne vlade držav AKP, da v strategije za razvoj podeželja držav AKP vključijo naslednje elemente: dostop do proizvodnih sredstev (zemljišče, oprema in kmetijski vložki), dostop do financiranja in podatkov, izboljšanje znanja in sodelovanja lokalnih skupnosti pri odločanju;

Varnost preskrbe s hrano

14. poziva države v razvoju, da zagotovijo politično, socialno in ekonomsko okolje, primerno za vzpostavitev najboljših pogojev za odpravo revščine in za ohranjanje trajnega miru, ki temelji na polnem in enakovrednem sodelovanju moških in žensk, kar najbolje prispeva k trajni varnosti preskrbe s hrano za vse;
15. poudarja pomen zagotavljanja, da prehrabena politika kmetijske trgovine in trgovine na splošno prispeva k spodbujanju varnosti preskrbe s hrano za vse, prek pravičnega in tržno usmerjenega svetovnega trgovinskega sistema.
16. priznava, da so glede na poročilo o varnosti preskrbe s hrano majhne otoške države v razvoju zelo ranljive, in poziva mednarodno skupnost, zlasti ustanove Bretton Woods, da izvedejo različne obveznosti akcijskega načrta za Barbados, zlasti v zvezi z varnostjo preskrbe s hrano;
17. poziva Komisijo, da si prizadeva za reforme skupne kmetijske politike, ki zagotavljajo, da kmetijski protekcionizem ne bo oviral uvoza proizvodov iz držav v razvoju, in za podporo tem državam za izpolnitev prehranskih norm Skupnosti, za soočenje s konkurenco;
18. poziva EU in Evropsko komisijo, da predlogi reform režima Skupnosti na področju sladkorja še naprej zagotavljajo zadevnim državam AKP zadovoljivo raven prihodka iz izvoza sladkorja v EU, med drugim nujnega za zagotavljanje financiranja njihovih temeljnih potreb v zvezi s prehrano, ki je bistvenega pomena za načrt varnosti preskrbe s hrano;
19. poudarja, da je pomanjkanje infrastrukture pomembna ovira za varnost preskrbe s hrano in so zato nujni naslednji elementi: osnovno cestno omrežje, prevozna sredstva, zadostna količina varnega skladiščenja in nadzor nad distribucijo; poziva Komisijo in druge mednarodne donatorje, da podpora infrastrukturi vključijo v svoje strategije o varnosti preskrbe s hrano;
20. ugotavlja uresničena prizadevanja v okviru posebnega programa za varnost preskrbe s hrano (SPFS) organizacije FAO, namenjena za pomoč tistim, ki živijo v državah v razvoju in zlasti v državah z nizkim prihodkom ter pomanjkanjem hrane (LIFDC), za izboljšanje varnosti preskrbe s hrano prek hitre rasti proizvodnje hrane;
21. ugotavlja, da varnost preskrbe s hrano temelji na dolgoročnem vlaganju v kmetijsko proizvodnjo in pobude za razvoj kmetijstva, za ogrožene družine na podeželju, ki nimajo varnosti preskrbe s hrano, zato je za države pomembno, da imajo primerno infrastrukturo, kreditne in razvojne sisteme, učinkovite sisteme varnostnih mrež s posebno podporo proračuna za podeželje in mestna območja ter organe za zgodnje opozarjanje in urgentno odzivanje;
22. poziva Komisijo, da podpira v duhu Cotonoujskega sporazuma sprejetje ukrepov v državah AKP, za vodenje od netrajnostnih do trajnostnih praks upravljanja naravnih virov kmetijske proizvodnje, da bi se izognili razgradnji virov;
23. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so kljub negativnim gibanjem le štiri države AKP vključile razvoj kmetijstva kot prednostno nalogo v dokumente nacionalne strategije za 9. ERS;
24. poziva Komisijo in vlade držav AKP, da po potrebi pregledajo dokumente nacionalne strategije, za povečanje podpore strategijam kmetijske proizvodnje, nacionalnim in regionalnim politikam za varnost preskrbe s hrano in tudi trajnostnemu razvoju za upravljanje s sredstvi vodnih virov in ribištva, ob uporabi člena 23 Cotonoujskega sporazuma, in da delujejo za izkoriščanje kar največjih možnosti 10. ERS in rezultatov pogajanj v Dohi;

25. poziva države v razvoju, da s sodelovanjem mednarodne pomoči okrepijo nacionalno dejavnost raziskovanja hrane in kmetijstva, zlasti na področju biotehnologij, z namenom proizvodnje izboljšane raznovrstnosti in izboljšanja proizvodnje in preskrbe s hrano;
26. ugotavlja, da v ožjem pomenu besede veliko več ljudi trpi zaradi pomanjkanja mikrohranil kot zaradi lakote, in poudarja, da je treba nadomestilo za pomanjkanje z bogatenjem prehrane z oligoelementi in z dodajanjem prehranskih dodatkov obravnavati ločeno od pomoči v hrani, ker je ta na splošno razdeljena v obliki žita, medtem ko bogatenje s prehranskimi dodatki potrebuje industrijsko obravnavo;
27. ugotavlja, da lahko spodbujanje krepitve regionalnega sodelovanja prepreči lakoto, ker varnost preskrbe s hrano ne pozna meja;
28. poziva Komisijo in druge donatorje, da financirajo javne raziskave biotehnologije v zvezi s tropskimi in subtropskimi prehrabnimi proizvodi, ki so primerni za potrebe malih kmetov, in usposabljanje za uporabo biotehnologij;
29. poziva države v razvoju, da v okviru sredstev, ki so na voljo, razvijejo varnostne mreže za socialno varstvo in prehrano za potrebe varnosti preskrbe s hrano, ki ustrezajo potrebam ogroženih prebivalcev glede prehrane, zlasti revnih oseb, otrok, nosečnic in doječih žensk ter invalidnih oseb ali oseb s šibkim zdravjem;
30. ugotavlja, da lahko ribiški sektor prispeva k varnosti preskrbe s hrano držav AKP in poziva Komisijo, da v skupnem interesu Unije in držav v razvoju pregleda veljavne sporazume o ribolovu za ohranjanje zalog, trajnostnega izkoriščanja in za rast dela skupne proizvodnje za lokalno porabo;
31. poziva države v razvoju z ribolovno industrijo, da s pomočjo mednarodne pomoči okrepijo raziskovanje in uporabo prehrane in ribištva ter uporabo tehnoloških prednosti na področju ribogojstva ali vzgoje drugih morskih vrst, z namenom izboljšanja proizvodnje in uporabe prehrane;
32. ugotavlja, da je izboljšanje čistosti vode in preskrbe z živili iz vode nujno za varnost preskrbe s hrano, ker je čista in bogata voda nujna za človeško zdravje in za namakanje v kmetijstvu;

Dobro upravljanje na področju prehrane

33. poudarja, da je naloga vlad, da ustvarijo okolje, ki omogoča zasebnim in skupinskim pobudam, za svoje zmogljivosti, prizadevanja in sredstva in še zlasti vlaganja posvetijo doseganju skupnega cilja: hrana za vse;
34. ugotavlja, da so revščina, lakota in podhranjenost glavni dejavniki, ki pospešujejo preseljevanje iz podeželja v mesta in poudarjajo potrebo po prepoznavanju prebivalstva, ki ga v tem kontekstu najbolj prizadeneta lakota in podhranjenost in da se določijo vzroki za ta položaj in sprejmejo ukrepe, ki bi položaj izboljšali;
35. poudarja potrebo po vzpostavitvi pravnih in drugih mehanizmov s pomočjo katerih bi spodbudili agrarno reformo, prepoznali in zaščitili lastninske pravice, dostop do vode in njeno uporabo, in izboljšali dostop žensk in revnih do sredstev;
36. poziva vlade držav v razvoju, da v sodelovanju z akterji civilne družbe preverijo razpoložljivost in hranilno kakovost zalog živil in rezervnih zalog, in sicer tako, da se osredotočijo zlasti na območja, kjer je tveganje varnosti preskrbe s hrano povečano, na prehransko ranljive skupine in na regije, kjer imajo sezonska nihanja resne prehranske posledice;

37. poziva vlade držav v razvoju, da nadzorujejo, ali ima prebivalstvo na kriznih in konfliktnih območjih dostop do humanitarne pomoči in sicer na način, da so njihove osnovne potrebe, prehranske in druge, zadovoljene;

Pomoč v hrani

38. poudarja potrebo po izboljšanju varnosti preskrbe s hrano po svetu, zlasti z zagotavljanjem preskrbe v realnem času, prehranskih pripomočkov za tiste, ki jih potrebujejo, ne glede na svetovno ceno živil in nihanje ponudbe;
39. poziva mednarodne donatorje, še zlasti Evropsko unijo, kot tudi države upravičenke, da skrbno zasnujejo dejavnosti pomoči v hrani: natančna ocena potreb, načrt izvajanja in strategija izhoda, da se izogne uničujočim učinkom, kot je odvisnost od pomoči v hrani ali izkrivljanje lokalnih trgov;
40. priznava, da je pomoč v hrani pomembno orodje za preprečevanje ali lajšanje lakote v resnih kriznih položajih in hkrati priznava, da ta pomoč – če je razdeljevanja v daljših obdobjih, slabo upravljana ali dodeljena ne glede na to, ali akutno pomanjkanje hrane dejansko obstaja, kar predstavlja resno težavo na zadevnih območjih – lahko posega na lokalne trge, ogroža ukrepe za spodbujanje lokalne pridelave in vlaganja in, na žalost, na potrošnika vpliva tako, da se od lokalnih proizvodov raje usmeri k proizvodom, uvoženim iz Združenih držav ali Evrope;
41. opozarja, da nujna pomoč v hrani igra pomembno vlogo pri reševanju življenj in omejevanju prehranskega stresa v ponavljajočih se kriznih položajih konflikta ali naravne katastrofe in poudarja potrebo po vrednotenju te pomoči v okviru ponovnega razvoja lokalnega gospodarstva, ki je prestalo konflikte in naravne katastrofe;
42. v pomoči v hrani vidi sredstvo za boj proti revščini, spodbujanje splošnega osnovnega izobraževanja ter izboljševanja prehranjenosti in zdravja ranljivega prebivalstva v državah v razvoju, vendar poudarja, da mora to pomoč spremljati jasna kratkoročna strategija prehoda na druge oblike pomoči z namenom krepitve varnosti preskrbe s hrano in zmanjševanja odvisnosti v zvezi s pomočjo v hrani;
43. priznava vlogo, ki jo ima prehrana v boju proti virusu HIV/aidso, in zlasti prispevki Svetovnega programa za prehrano, UNICEF-a, Organizacije ZN za prehrano in kmetijstvo ter drugih organizacij pri varnosti preskrbe s hrano in boju proti virusu HIV/aidso prek programov pomoči v hrani v zadevnih državah AKP;
44. poziva nacionalne vlade in mednarodne donatorje, zlasti Evropsko unijo, da obravnavajo vlogo, ki jo ima preskrba s hrano pri krepitvi učinkovitosti izobraževalnih in zdravstvenih programov in da upoštevajo možnost vključevanja take preskrbe v lastne izobraževalne in zdravstvene programe na način, da ti ne reagirajo na nihanja tuje pomoči v hrani;
45. priznava, da je finančna pomoč ponavadi najbolj učinkovita za uravnoteženje salda plačil ali proračunske pomoči za razvoj ali varnost preskrbe s prehrano;
46. priznava, da so nakupi na lokalnih ali regionalnih trgih ponavadi najbolj učinkoviti; poudarja, da se je pri izvajanju pomoči v hrani treba izogniti kakršnemu koli izkrivljanju na lokalnih trgih;
47. poziva mednarodne donatorje, zlasti Evropsko unijo, da omogoči nevezano pomoč v prehrani, kot edini način zagotavljanja največje učinkovitosti nakupa in dobave, na način, ki poveča koristi za upravičence;
48. poudarja potrebo po programiranju in upravljanju pomoči v hrani v širšem okviru pomoči v hrani, da se prek celovitega paketa ukrepov pomoči v hrani, sestavljenega in izvajanega na mednarodni ravni, zmanjša vpliv lakote;

49. poudarja, da je treba pomoč v hrani razdeljevati zelo pazljivo, ob upoštevanju ravnotežja med potrebo po takojšnji pomoči na eni strani in tveganja po odvisnosti in destabilizaciji trga ter spodkopavanja lokalnih in nacionalnih proizvajalcev, lokalnih trgovcev ter lokalnega gospodarstva;
50. zahteva, da se pomoč v hrani razdeljuje v skladu učinkovitimi izvedbenimi pravili, ki bi preprečila premestitev in izmenjave ter omejila prodajo kmetijskih presežkov držav donatoric v skladu s cilji, sprejetimi v „julijskem paketu“ sklepa Sveta STO v zvezi z delovnim programom iz Dohe;
51. zahteva, da Komisija in drugi donatorji nakupijo pomoč v hrani v državah v razvoju, po možnosti tistih, ki so najbližje prizadetim regijam, zlasti za vzdrževanje gospodarstva držav v razvoju ter zmanjševanje stroškov prevoza in okoljskih stroškov, pa tudi zaradi nadzora lokalnih cen;
52. poziva države upravičenke, da odpravijo vse politične in materialne dejavnike, ki bi ovirali, da pomoč v hrani pride v vse regije, ki jo potrebujejo in da preprečijo pojavljanje teh ovir;

Pomoč v nujnih primerih

53. poziva Komisijo, da podpira vlade držav AKP pri prizadevanjih za preprečevanje naravnih katastrof in kriz, ki jih ustvarja človek, in naj se na njih pripravijo;
  54. poziva Evropsko komisijo in druge mednarodne donatorje, da dobavijo dodatno nujno pomoč v Lesoto, pa tudi v druge države južne Afrike, kot npr. Svaziland, ki jih pestijo suša in aids, zato da zaustavijo poslabšanje zaskrbljujočega položaja, v katerem je ranljivo prebivalstvo teh držav;
  55. od držav AKP in Komisije zahteva, da pregledajo morebitne koristi strateško načrtovanih stalnih kriznih enot;
  56. poziva vlade, da na ustrezen način in s sodelovanjem akterjev civilne družbe zagotovijo primeren nadzor nad nujnimi dejavnostmi in da zagotovijo sodelovanje s skupnostmi, lokalnimi oblastmi in ustanovami ter organizacijami in pobudami, ki delujejo pri izvajanju nujnih dejavnosti;
  57. poudarja potrebo po zaščiti življenja civilnega prebivalstva v konfliktnem obdobju, vključno s tistimi, ki nudijo humanitarno pomoč in potrebo po zagotavljanju dostopa do prehrabnih izdelkov v kriznih situacijah, zlasti za gospodinjstva, v katerih imajo glavno vlogo ženske; zahteva, da se posebna pozornost dodeli težkemu prehrabnemu položaju v katerem se znajdejo begunci in preseljene osebe znotraj lastne države takoj po konfliktnem obdobju;
  58. naroča svojima sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU, Komisiji in tudi generalnemu sekretarju ZN in Afriški uniji.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾
o razmerah v Darfurju

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU

- na zasedanju v Haagu (Nizozemska) od 22. do 25. novembra 2004,
  - ob upoštevanju skupnega sporočila z dne 3. julija 2004 sudanske vlade in Združenih narodov,
  - ob upoštevanju akcijskega načrta za Darfur, sklenjenega med Združenimi narodi in sudansko vlado 5. avgusta 2004,
  - ob upoštevanju sklepa Sveta za mir in varnost Afriške unije v zvezi z razširjeno misijo AU v Sudanu z dne 21. oktobra 2004,
  - ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja Združenih narodov iz novembra 2004 ter resolucije Združenih narodov 1564, sprejete 18. septembra 2004, in resolucije Združenih narodov, sprejete 19. novembra 2004,
  - ob upoštevanju ponovne vzpostavitve mirovnih pogajanj v okviru mirovnega procesa pod okriljem Mednarodnega organa za razvoj (IGAD) z dne 7. oktobra 2004 in podpisa memoranduma o soglasju med sudansko vlado in Sudanskim ljudskim osvobodilnim gibanjem/vojsko(M/APLS) v Nairobiju, v Keniji, z dne 19. novembra 2004, ki obe strani zavezuje k sklenitvi dokončnega miru pred koncem leta 2004,
  - ob upoštevanju sporazuma o prostovoljni vrnitvi notranje razseljenih oseb, ki sta ga sudanska vlada in Mednarodna organizacija za migracije podpisali 21. avgusta 2004 v Kartumu,
- A. ker so regija v Darfurju in ostale regije v Sudanu žrtve premajhnega razvoja ter gospodarske in politične marginalizacije,
- B. ker se je februarja 2003 v Sudanu začel upor, ki sta ga vodila Gibanje za osvoboditev Sudana (SLA) in Gibanje za pravico in enakost (JEM),
- C. izraža veliko zaskrbljenost zaradi vedno večje negotovosti in nasilja, katastrofalnih humanitarnih razmer, stalnih kršitev človekovih pravic in premirja v Darfurju ter v zvezi s tem ponovno poudarja zavezanost vseh strani glede izvajanja obveznosti iz prejšnjih resolucij Varnostnega sveta,
- D. ker se je kljub sporazumu o premirju, podpisanemu 8. aprila 2004, stalno poročalo o umorih civilistov s strani milice in upornikov ter o primerih spolnih zlorab in nasilja nad ženskami in otroci,
- E. poziva vse strani, da izpolnijo svoje obveznosti glede končanja nasilnih dejanj, obsoja kršitve človekovih pravic in kršitve mednarodnega humanitarnega prava ter poudarja, da je treba storilce teh zločinov nemudoma privedi pred sodišče,
- F. poudarja potrebo, da vse strani, vključno s sudansko vlado, v celoti izpolnijo svoje obveznosti v skladu z resolucijama 1556 (2004) in 1564 (2004) Varnostnega sveta Združenih narodov ter upošteva potrebo po spodbujanju in ponovni vzpostavitvi zaupanja ranljivega prebivalstva in temeljitega izboljšanja varnosti v Darfurju,
- G. poudarja, v zvezi s tem, da morajo vse strani spoštovati človekove pravice in mednarodno humanitarno pravo, hkrati pa mora zlasti sudanska vlada zaščititi prebivalstvo na svojem ozemlju ter vzdrževati javni red in mir, hkrati pa spoštovati človekove pravice,
- H. poudarja, da mora končna rešitev krize v Darfurju vključevati varno in prostovoljno vrnitev notranje razseljenih oseb in beguncev na njihove domove in ob tem spoštovati memorandum o soglasju, podpisan 21. avgusta 2004 med sudansko vlado in Mednarodno organizacijo za migracije,

(¹) Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, 25. novembra 2004 v Haagu (Nizozemska).

- I. ker Afriška unija še naprej jasno sodeluje pri iskanju dokončne rešitve težav v Darfurju in je napotila opazovalce miru v to regijo,
  - J. ker Svetovni program za prehrano ocenjuje, da več tisoč ljudi, zlasti žensk in otrok, vsak mesec umre zaradi podhranjenosti,
  - K. je zadovoljna, ker je sudanska vlada sprejela številne ukrepe za odpravo upravnih ovir za oskrbo s humanitarno pomočjo, kar je povzročilo napotitev večjega števila humanitarnega osebja v Darfur in mednarodnih nevladnih organizacij za človekove pravice; kljub temu pa poudarja, da si morajo vse strani prizadevati za zagotovitev nemotenega dostopa do humanitarne pomoči vsem prebivalcem Darfurja, vključno s tistimi zunaj taborišč,
  - L. poziva sudansko vlado in uporniške skupine, da olajšajo humanitarno pomoč z zagotovitvijo neoviranega dostopa humanitarnih delavcev in zalog, vključno z območji na sudanskih mejah s Čadom in Libijo po kopnem in po zraku, če je to potrebno,
  - M. ker se v Darfurju kršijo človekove pravice, vključno s bombardiranjem civilistov in stalnimi uničenji taborišč razseljenih oseb,
  - N. ponovno opozarja, da je Varnostni svet Združenih narodov zaskrbljen, da bi imele razmere v Sudanu posledice na mednarodni mir in varnost ter na stabilnost regije,
1. je zadovoljna z memorandumom o soglasju, ki je bil podpisan 19. novembra 2004 med sudansko vlado in Sudanskim ljudskim gibanjem/vojsko ter ki obljublja doseg dokončnega miru do konca leta in je pomemben korak k dosegu miru na jugu Sudana ter lahko prispeva tudi k dosegu miru v Darfurju;
  2. podpira zahtevo Varnostnega sveta, da vladne in uporniške sile ter vse druge oborožene skupine takoj prekinejo vse nasilje in napade, vključno z ugrabitvami, opustijo nasilno preseljevanje civilistov, sodelujejo z mednarodnimi prizadevanji za zagotovitev humanitarne pomoči in spremljanja, zagotovijo, da njihovi člani spoštujejo mednarodno humanitarno pravo, omogočijo varnost humanitarnega osebja in na vseh ravneh spoštujejo obveznost prostega prehoda humanitarnih organizacij in njihovih zaposlenih v skladu z resolucijo 1502 (2003) z dne 26. avgusta 2003 o dostopu humanitarnih delavcev do prebivalstva, ki potrebuje pomoč, in protokole iz Abudže z dne 9. novembra 2004;
  3. poziva vse sudanske strani, da sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se kršitve, o katerih poroča Komisija za premirje, takoj obravnavajo in da odgovorni za te kršitve odgovarjajo za svoja dejanja;
  4. podpira Varnostni svet Združenih narodov pri pozivanju sudanske vlade h končanju obdobja nekažnovanja v Darfurju z odkrivanjem vseh odgovornih za široko razširjene kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava ter njihovo privedbo pred sodišče, vključno s člani ljudskih obrambnih sil in milice džandžavid, ter vztraja, da sudanska vlada sprejme vse potrebne ukrepe za odpravo nasilja in grozot;
  5. podpira zahtevo Varnostnega sveta, da sudanska vlada predloži misiji Afriške unije v pregled dokaze – zlasti imena razoroženih članov milice džandžavid in oseb, ki so bile aretirane zaradi kršitev mednarodnega humanitarnega prava – ki kažejo, da vlada spoštuje zahteve iz resolucije 1556 (2004) ter obveznosti, sprejete s sporazumom o premirju, sklenjenem 8. aprila 2004 v N'Djameni;

6. je zadovoljna, da je generalni sekretar Združenih narodov ustanovil mednarodno preiskovalno komisijo, zadolženo za preiskavo poročanj o kršenju mednarodnega humanitarnega prava in mednarodnih dokumentov, ki urejajo človekove pravice, z vseh strani v Darfurju in za „določitev, ali se je zgodil genocid in odkrivanje oseb, ki zagrešijo te kršitve ter s tem zagotovi, da odgovorni odgovarjajo za svoja dejanja“; zahteva, da vse strani tesno sodelujejo s to komisijo in poziva generalnega sekretarja Združenih narodov, da skupaj z Visokim komisariatom za človekove pravice sprejme ustrezne ukrepe za povečanje števila opazovalcev človekovih pravic, napotenih v Darfur;
7. poziva sudansko vlado, da si vsestransko prizadeva za zagotovitev varne in prostovoljne vrnitve vseh beguncev in notranje razseljenih oseb, kot je bilo dogovorjeno med sudansko vlado in Mednarodno organizacijo za migracije;
8. poudarja pomen napredovanja mirovnih pogajanj v Abudži med sudansko vlado, gibanjem SLA in JEM v zvezi z rešitvijo krize v Darfurju; vztraja, da se vsi sodelujoči v mirovnih pogajanjih v Abudži pogajajo v dobri veri kar najhitrejšo dosego sporazuma; je zadovoljna s podpisom humanitarnega in varnostnega protokola z dne 9. novembra 2004; poziva vse strani, da čim prej začnejo izvajati te protokole in z veseljem pričakuje podpis Deklaracije o načelih za dosego politične ureditve;
9. poziva vse države v regiji, da naredijo vse za zagotovitev aktivne podpore celovitemu in pravočasnemu izvajanju splošnega mirovnega sporazuma;
10. poudarja, da bo splošni mirovni sporazum prispeval k vzpostavitvi trajnostnega miru in stabilnosti v Sudanu in rešil krizo v Darfurju ter poudarja potrebo po nacionalnem pristopu, ki bi vključeval vse vpletene, vključno z ženskami, za dosego sprave in vzpostavitve miru;
11. trdno podpira odločitve Afriške unije, da v okviru misije v Darfurju poveča število osebja na 3320 in da razširi svoje pristojnosti na naloge, naštete v odstavku 6 sporočila Sveta za mir in varnost Afriške unije z dne 20. oktobra 2004; poziva države članice Evropske unije in države AKP, da zagotovijo material, logistična in finančna sredstva ter druga potrebna sredstva ter poziva sudansko vlado in vse uporniške skupine v Darfurju, da tesno sodelujejo z Afriško unijo;
12. zahteva, da Združeni narodi in Afriška unija izboljšata usklajevanje načrtov za preprečevanje kršitev sporazuma o premirju, vključno s premiki čet;
13. se obvezuje, da bo po sklenitvi splošnega mirovnega sporazuma pomagala sudanskemu ljudstvu pri prizadevanjih za vzpostavitev mirnega, združenega in uspešnega naroda, s pogojem, da vsi vpleteni spoštujejo svoje obveznosti, vključno z obveznostmi, sprejetimi v Abudži, v Nigeriji, in v N'Djameni, v Čadu;
14. poziva skupno ocenjevalno misijo Organizacije združenih narodov, Svetovno banko in vse strani, da v sodelovanju z drugimi dvostranskimi in večstranskimi donatorji nadaljujejo prizadevanja za omogočanje hitre dostave paketov pomoči za obnovo in gospodarski razvoj Sudana, vključno z javno pomočjo za razvoj, morebitnimi razbremenitvami dolgov, dostopom na trg, potem ko bo podpisan splošni mirovni sporazum in ko se bo ta začel izvajati;
15. poudarja potrebo po hitrem izplačilu sredstev Evropske unije, namenjenih za delovanje humanitarne pomoči in za Afriško unijo;
16. poziva države članice Evropske unije, da zagotovijo nujne in velikodušne prispevke in da nadaljujejo s humanitarnimi prizadevanji, ki potekajo v Sudanu in v Čadu;

17. upošteva sklep Varnostnega sveta Združenih narodov, da razmišlja o sprejetju drugih ukrepov, ki so predvideni v členu 41 Listine Združenih narodov, v skladu s katerim „Se lahko varnostni svet odloči, kateri ukrepi, ki ne vključujejo uporabe oboroženih sil, se bodo uporabili za uveljavitev njegovih sklepov, poleg tega pa lahko poziva članice Združenih narodov, da uporabijo te ukrepe. Ti ukrepi lahko vključujejo popolno ali delno prekinitev gospodarskih odnosov in železniških, pomorskih, zračnih, telegrafskih in drugih komunikacijskih sredstev ter prekinitev diplomatskih odnosov“, pod pogojem, da ti ukrepi ne povzročijo še večjega trpljenja prebivalstva v Sudanu;
  18. poziva vse strani in mednarodno skupnost, da sprejmejo ukrepe za ustavitev širjenja orožja na območju spora v Darfurju;
  19. sklene, da v Sudan napoti preiskovalno misijo za oceno razmer in da predloži poročilo Predsedstvu;
  20. naroča svojima sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU, Komisiji, sudanski vladi, Afriški uniji, Mednarodnemu organu za razvoj, vladam Združenih držav Amerike in generalnemu sekretarju Združenih narodov.
-

RESOLUCIJA ⁽¹⁾**o škodi, ki so jo povzročili orkani v karibski regiji**

Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU

- na zasedanju v Haagu (Nizozemska) od 22. do 25. novembra 2004,
- ob upoštevanju Svetovne konference Združenih narodov o trajnostnem razvoju malih otoških držav v razvoju, ki je potekal na Barbadosu od 25. aprila do 6. maja in Akcijskem načrtu za Barbados,
- ob upoštevanju resolucije o škodi, ki so jo povzročili orkani na Pacifiku, Indijskem oceanu in Karibskih otokih ter potrebi po hitrem odzivu na naravne katastrofe, sprejete v Adis Abebi 19. februarja 2004 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Kjotskega protokola o klimatskih spremembah,
- ob upoštevanju Partnerskega sporazuma AKP-EU, podpisanega v Cotonouju (Benin) 23. junija 2000,
- A. globoko užalostena zaradi posledic – velikih izgub človeških življenj in katastrofalnih vplivov na socialno-ekonomsko infrastrukturo – več orkanov, ki so z izjemno močjo prizadeli države Karibov, zlasti Bahame, Barbados, Kubo, Dominikansko republiko, Grenado, Haiti, Jamajko, St. Lucija, Saint-Vincent-in-Grenadine ter Trinidad in Tobago,
- B. z zaskrbljenostjo opazuje položaj v Grenadi, kjer je bilo uničeno 90 % infrastrukture in kjer je bil kmetijski sektor popolnoma uničen in na Haitiju, kjer je katastrofa zahtevala skoraj 3000 mrtvih,
- C. ob upoštevanju, da so katastrofe dokazale potrebnost resolucije, ki jo je sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU v Adis Abebi, v kateri so poudarjene naraščajoče uničujoče posledice naravnih katastrof,
- D. ob upoštevanju, da ranljivi otoki AKP in sosednje države trpijo zaradi posledic klimatskih sprememb zaradi segrevanja planeta ter da nevihte in raven morja ogrožata varnost prebivalcev in njihove lastnine ter celo obstoj nekaterih otokov,
- E. ponovno opozarja, da se morajo male otoške države soočiti z negativnimi posledicami klimatskih sprememb: divje nevihte in dviganje ravni morja, ki bi na primer lahko ogrozili obstoj nekaterih malih otokov,
- F. ob upoštevanju, da ima vihanje ravni morja negativne posledice na razpoložljivost in kakovost sladke vode, kmetijstva in pogojev za bivanje prebivalcev,
- G. ob upoštevanju, da škoda, ki sta jo povzročila orkan Ivan in tropska nevihta Jeanne jasno kaže na to, da čeprav je katastrofa naravnega izvora, njene posledice niso, zlasti zaradi zastarelega načina gradnje in neprimerne sistema obveščanja,
- H. prepričana, da je najboljšo preprečevanje naravnih katastrof mogoče doseči s sestavo in izvajanjem razvojnih strategij, kar bi tudi zelo prispevalo k izvajanju prednostnega cilja trajnostnega razvoja,
- I. ob upoštevanju, da bo za rekonstrukcijo potrebnih več milijard EUR,
- J. ob upoštevanju, da so Združeni narodi sprožili poziv za nujno mednarodno pomoč v višini 30 milijonov dolarjev,
- K. ob upoštevanju poziva za rekonstrukcijo, ki so ga sprožili voditelji držav CARICOM (Karibska skupnost in skupni trg),

⁽¹⁾ Sprejela Skupna parlamentarna skupščina AKP-EU, 25. novembra 2004 v Haagu (Nizozemska).

⁽²⁾ UL L 120, 30.4.2004.

- L. ponovno poudarja izjemno ranljivost gospodarstev otoških držav v razvoju, ki jih lahko kadar koli uničijo naravne katastrofe, ki so čedalje bolj pogoste,
1. izraža sožalje in sočustvuje s prebivalstvom in vladami zadevnih držav ter z družinami žrtev,
  2. osredotoča pozornost Evropske unije in mednarodne skupnosti na položaj v Grenadi, kjer sta bila narodno gospodarstvo in državne dejavnosti popolnoma paralizirana in nujno potrebujeta finančno, materialno in humanitarno pomoč za dolgotrajno rehabilitacijo in rekonstrukcijo države,
  3. izraža spoštovanje karibskim in pacifiškim regijam, Evropski uniji in drugim razvojnim in organizacijskim partnerjem za prizadevanja v teh državah,
  4. poziva Evropsko unijo, da zagotovi, da so potrebna finančna sredstva hitro namenjena za rekonstrukcijo razdejanih držav, še zlasti Grenade, Jamajke, Haitija in Dominikanske republike,
  5. poziva Evropsko unijo in mednarodno skupnost, da kar najhitreje vzpostavi mehanizme hitrega in učinkovitega posredovanja, da v primeru nujne humanitarne pomoči obstajajo ustrezni ukrepi za predvidevanje in zmanjšanje učinkov naravnih katastrof in še zlasti za hitro rekonstrukcijo socialno-ekonomske infrastrukture,
  6. podpira vzpostavitev ustanove za „Naravne katastrofe“ AKP-EU in poziva Evropsko unijo, da v okviru trenutnega postopka revizije Sporazuma iz Cotonouja razširi določbe iz člena 2(7)(a) Priloge II Sporazuma o sredstvih in poenostavljenem vlaganju, na neobalne in otoške države AKP, da se omogoči osnovno financiranje rekonstrukcije po naravnih katastrofah in rehabilitacija proizvodnih sektorjev gospodarstva teh držav pa tudi njihov trajnostni razvoj, ob upoštevanju ovir pri razvoju in posebnih potreb v zvezi z razvojem in trgovino,
  7. poziva mednarodno skupnost, zlasti ustanove Bretton Woods in Evropsko unijo, da ugotovijo, da je treba klasično metodo ocenjevanja malih otoških držav v razvoju, ki temelji na BDP na prebivalca, pregledati, ob upoštevanju njihove izjemne ranljivosti pri oskrbi z razvojno pomočjo, odpisi dolgov in trgovinskimi preferenciali, še zlasti pa posebne in raznolike obravnave v Svetovni trgovinski organizaciji,
  8. poziva Komisijo, Svet ministrov Evropske unije in držav članic in tudi držav AKP, da se v sodelovanju z drugimi razvojnimi partnerji obvežejo, da bodo izvajali vse potrebne dejavnosti, da zagotovijo, da razvojni projekti in programi ustrezajo ranljivosti otoških držav v razvoju,
  9. poziva mednarodno skupnost, zlasti skupnost donatorjev (ustanove in države) da ne pozabijo na naslednje mednarodno zasedanje Združenih narodov o „Barbados plus 10“, ki se bo odvijalo na Mauriciusu od 10. do 14. januarja 2005;
  10. poziva vse države, da spoštujejo obveznosti v zvezi z ratifikacijo in izvajanjem Kjotskega protokola o klimatskih spremembah in od Evropske unije in mednarodne skupnosti kot celote zahteva, da podpišejo programe, namenjene obvladovanju nesrečnih vplivov klimatskih sprememb v državah in regijah AKP;
  11. ocenjuje, da dviganje ravni morja potencialno ogroža možnosti za preživetje malih otoških držav, in sicer tako, da se povečuje število tropskih neviht, motenj v preskrbi s pitno vodo in zmanjševanjem biološke raznolikosti morskih virov,
  12. naroča svojima sopredsednikoma, naj to resolucijo posredujeta Svetu AKP-EU, Komisiji, generalnemu sekretarju ZN, Mednarodnemu denarnemu skladu, Svetovni banki in Svetovni trgovinski organizaciji.
-

PRILOGA IV

SPREMEMBE UREDBE

<p>Člen 11 Uradni jeziki</p>	<p>Člen 11 Uradni jeziki</p>
<p>1. Uradni jeziki Skupščine so nemščina, angleščina, danščina, španščina, finščina, francoščina, grščina, italijanščina, nizozemščina, portugalsščina in švedščina.</p> <p>2. Akti, ki ji sprejme Skupščina so objavljeni v uradnih jezikih. Osnutki dokumentov in delovni dokumenti so objavljeni vsaj v angleščini in francoščini.</p> <p>3. Predsedstvo lahko odloča o številu jezikov v katere bo zagotovljeno tolmačenje, ko Skupščina zaseda izven delovnega okolja Evropskega parlamenta.</p>	<p>1. Uradni jeziki Skupščine so nemščina, angleščina, danščina, španščina, estonsščina, finščina, francoščina, grščina, madžarsščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, malteščina, nizozemščina, poljščina, portugalsščina, slovensščina, švedščina in češčina.</p> <p>2. Akti, ki ji sprejme Skupščina so objavljeni v uradnih jezikih. Osnutki dokumentov in delovni dokumenti so objavljeni vsaj v angleščini in francoščini.</p> <p>3. Predsedstvo lahko odloča o številu jezikov v katere bo zagotovljeno tolmačenje, ko Skupščina zaseda izven delovnega okolja Evropskega parlamenta.</p>